

familien, altså at der skal være en mand og en kvinde, en mor og en far.

Der er intet som helst belæg for at sige, at enlige eller lesbiske for den sags skyld ikke er ordentlige forældre, der er ingen begrundelse for det. Der findes jo rigtig mange enlige forældre i dag, hvor parforhold opløses, og hvor børnene ikke så sjældent mister forbindelsen til den forælder, der er fraværende.

Hertil kommer de argumenter, der fremgår af lovforslagets bemærkninger, altså at loven fremmer de såkaldte køkkenbordsinseminationer, dvs. insemination uden for det etablerede sundhedssystem med de risici, det indebærer. Vil et flertal i Folketinget virkelig være bekendt at henvise en meget lille del af landets borgere – det er jo ikke ret mange, vi taler om – til at få foretaget insemination under mærkelige forhold? Der var nogle, der nævnte bagere, slagtere og dyrlæger. Bestemmelsen i § 3 er virkelig en pinlig bestemmelse, og vi mener, den bør ophæves hurtigst muligt. Men hvis den ikke bliver det nu, håber vi, det vil ske, når lovforslaget om 1½ år skal tages op igen, for så vil vi i hvert fald foreslå det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det ville altså være dejligt, hvis fru Vibeke Peschardt hørte efter. Alt dette med at beskyldte så mange af os for diskrimination er groft. Vi har på stribe været heroppe og sige, at vi ikke har indvendinger mod hverken den lesbiske livsform eller for mit eget vedkommende heller ikke mod lesbiske som forældre. Det har jeg i hvert fald ikke, og det er for så vidt også det, jeg har hørt fra flere andre.

Men det, der er meget afgørende i denne sammenhæng, er, at det ikke kommer til at flyde frit. Vi har med lidt forskellig vægtlægning snakket om barnets ret til på en eller anden måde at kende en mand og om de metoder, de lesbiske bruger i dag, hvor jeg stadig synes, det er grove løjer at påstå, at det er uforsvarligt, og at det er køkkenbordsmetoder, samtidig med at man nævner både bager og slagter. Jeg kender en docent, som har lagt sæd til adskillige børn, jeg kender godt, under meget, meget, meget betænkelige vilkår, og det er da utroligt, man skal bruge sådan nogle udtryk, så der bliver givet indtryk af, at der er noget galt i det, de lesbiske gør. Det er der ikke, og mange af dem opfører sig utrolig ansvarligt, lige så ansvarligt – ja, måske endda mere – end de fleste af os har

gjort. Vi skal bare sikre, at barnet kan have en far.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Fru Vibeke Peschardt sagde, at der ikke var noget belæg for at antage, at et barn har bedst af at have en far og en mor, det kunne sådan set være ligegyldigt. Det er også sagt tidligere, og derfor vil jeg gerne spørge fru Vibeke Peschardt: Gælder det generelt? I andre sammenhænge, f.eks. hvad angår samkvemsret, er vi jo meget optaget af, at barnet har samkvem med både far og mor. Vi taler om delt forældremyndighed, fordi barnet skal have kontakt til både en far og en mor; vi er optaget af, at i børneinstitutioner og skoler skal der være lige repræsentation af begge køn, for at børnene også her har kontakt til begge køn, og vi er også meget optaget af, at der er almindelig voksenkontakt. Mange siger i debatten, at børn har for lidt voksenkontakt, og er det så ikke helt oplagt, at hvis der er to, er der mere tid til voksenkontakt, end hvis der kun er én?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til fru Margrete Auken: Jeg mener altså, og Det Radikale Venstre mener, at det er diskrimination at have den bestemmelse stående i loven. Det er diskrimination i forhold til sundhedssystemet, for den bestemmelse betyder, at en lille gruppe mennesker ikke kan få en bestemt behandling, mens alle andre kan. Begrundelsen er – og det er så svar til hr. Hans Peter Baadsgaard – at det ikke er en mand og en kvinde, men enten en enlig kvinde eller to enlige kvinder, der gerne vil have den behandling.

Med hensyn til det at have både en far og en mor er det selvfølgelig det helt ønskelige, selv om jeg i og for sig godt mener, at to kvinder kan være udmærkede far og mor-substitutter. Det giver i hvert fald også den dobbelte voksenkontakt, kan man sige, så vi stemmer fortsat for at ophæve § 3.

Når det gælder hele diskussionen om en far og en mor, er der jo mange enlige i vores samfund, og selv om man gør alt muligt fra lovgivningsmagtens side med delt forældremyndighed og alt muligt, for at der skal være kontakt, viser virkeligheden jo noget andet. Jeg besøgte en skoleklasse for ikke så lang tid siden, og her havde godt og vel halvdelen af børnene en far